

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΗ	19
ΕΙΣΑΓΩΓΗ	23

ΤΑ ΠΑΘΗ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΑΘΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

και επ' ευκαιρία περί της συνολικής φύσεως του ανθρώπου

Άρθρο 1. Ό,τι αποτελεί πάθος αναφορικά με κάτι είναι πάντοτε ενέργεια από κάποια άλλη άποψη	95
Άρθρο 2. Για να γνωρίσουμε τα πάθη της ψυχής, πρέπει να διακρίνουμε τις λειτουργίες της από τις λειτουργίες του σώματος	96
Άρθρο 3. Ποιο κανόνα πρέπει να ακολουθήσουμε για το σκοπό αυτό	96
Άρθρο 4. Η θερμότητα και η κίνηση των μελών προέρχονται από το σώμα, ενώ οι σκέψεις προέρχονται από την ψυχή . .	96
Άρθρο 5. Η δοξασία σύμφωνα με την οποία η ψυχή παρέχει στο σώμα την κίνηση και τη θερμότητα είναι πεπλανημένη	97
Άρθρο 6. Ποια διαφορά υπάρχει μεταξύ ενός ζωντανού και ενός νεκρού σώματος	97
Άρθρο 7. Σύντομη εξήγηση των μερών του σώματος και ορισμένων λειτουργιών του	98

Άρθρο 8. Ποια είναι η αρχή η οποία διέπει όλες αυτές τις λειτουργίες	99
Άρθρο 9. Πώς παράγεται η κίνηση της καρδιάς	100
Άρθρο 10. Πώς παράγονται τα ζωικά πνεύματα στον εγκέφαλο	101
Άρθρο 11. Πώς πραγματοποιούνται οι κινήσεις των μυών	101
Άρθρο 12. Πώς τα εξωτερικά αντικείμενα επιδρούν στα όργανα των αισθήσεων	103
Άρθρο 13. Αυτή η επενέργεια των εξωτερικών αντικειμένων μπορεί να θέσει σε κίνηση με ποικίλους τρόπους τα πνεύματα στους μυς	104
Άρθρο 14. Η ποικιλία που διακρίνει τα πνεύματα μπορεί κάλλιστα να διαφοροποιήσει τη ροή τους	105
Άρθρο 15. Ποιες είναι οι αιτίες της ποικιλίας τους	105
Άρθρο 16. Πώς τα αντικείμενα των αισθήσεων και τα πνεύματα μπορούν να κινούν όλα τα μέλη δίχως την επικουρία της ψυχής	106
Άρθρο 17. Ποιες είναι οι λειτουργίες της ψυχής	107
Άρθρο 18. Περί της βουλήσεως	107
Άρθρο 19. Περί της αντιλήψεως	108
Άρθρο 20. Περί φανταστικών εικόνων και άλλων σκέψεων που σχηματίζει η ψυχή	108
Άρθρο 21. Περί των φανταστικών εικόνων που παράγονται μόνο από το σώμα	109
Άρθρο 22. Περί της διαφοράς των άλλων αντιλήψεων	110
Άρθρο 23. Περί των αντιλήψεων τις οποίες ανάγουμε στα εξωτερικά αντικείμενα	110
Άρθρο 24. Περί των αντιλήψεων τις οποίες ανάγουμε στο σώμα μας	110
Άρθρο 25. Περί των αντιλήψεων τις οποίες ανάγουμε στην ψυχή μας	111
Άρθρο 26. Οι εικόνες της φαντασίας που εξαρτώνται μόνο από τη συμπτωματική κίνηση των πνευμάτων μπορούν	

να είναι τόσο αληθινά πάθη όσο και οι αντιλήψεις που εξαρτώνται από τα νεύρα	112
Άρθρο 27. Ο ορισμός των παθών της ψυχής	113
Άρθρο 28. Εξήγηση του πρώτου μέρους αυτού του ορισμού	113
Άρθρο 29. Εξήγηση του δεύτερου μέρους αυτού του ορισμού	113
Άρθρο 30. Η ψυχή είναι ενωμένη με όλα τα μέρη του σώματος από κοινού	114
Άρθρο 31. Στον εγκέφαλο βρίσκεται ένας μικρός αδένας στον οποίο η ψυχή ασκεί τις λειτουργίες της κατά τρόπο ιδιαίτερο σε σχέση με τα υπόλοιπα μέρη του σώματος	115
Άρθρο 32. Πώς γνωρίζουμε ότι αυτός ο αδένας αποτελεί την κύρια έδρα της ψυχής	115
Άρθρο 33. Η έδρα των παθών δε βρίσκεται στην καρδιά	116
Άρθρο 34. Πώς αλληλεπιδρούν η ψυχή και το σώμα	117
Άρθρο 35. Παράδειγμα του τρόπου με τον οποίο οι εντυπώσεις των αντικειμένων συνενώνονται στον αδένα που βρίσκεται στο κέντρο του εγκεφάλου	118
Άρθρο 36. Παράδειγμα του τρόπου με τον οποίο διεγείρονται τα πάθη στην ψυχή	118
Άρθρο 37. Γιατί φαίνεται ότι όλα τα πάθη προξενούνται από κάποια κίνηση των πνευμάτων	119
Άρθρο 38. Παράδειγμα των κινήσεων του σώματος που συνοδεύουν τα πάθη και είναι εντελώς ανεξάρτητες από την ψυχή	120
Άρθρο 39. Πώς μπορεί η ίδια αιτία να διεγείρει διαφορετικά πάθη σε διαφορετικούς ανθρώπους	120
Άρθρο 40. Ποιο είναι το κυριότερο αποτέλεσμα των παθών	121
Άρθρο 41. Ποια ισχύ έχει η ψυχή επί του σώματος	121
Άρθρο 42. Πώς βρίσκουμε στη μνήμη ό,τι θέλουμε να θυμηθούμε	122
Άρθρο 43. Πώς μπορεί η ψυχή να φαντάζεται, να προσηλώνεται και να κινεί το σώμα	122

Άρθρο 44. Κάθε βούληση είναι εκ φύσεως συνδεδεμένη με κάποια κίνηση του αδένα· όμως η επιδεξιότητα και η έξη επιτρέπουν να τη συνδέσουμε με άλλες κινήσεις	123
Άρθρο 45. Ποια είναι η ισχύς της ψυχής επί των παθών της . . .	124
Άρθρο 46. Για ποιο λόγο αδυνατεί η ψυχή να ελέγχει πλήρως τα πάθη της	124
Άρθρο 47. Σε τι συνίστανται οι συγκρούσεις που φανταζόμαστε συνήθως ότι εκδηλώνονται ανάμεσα στο κατώτερο και στο ανώτερο τμήμα της ψυχής	125
Άρθρο 48. Πώς καταλαβαίνουμε τη δύναμη και την αδυναμία των ψυχών και ποια είναι η δυστυχία των πλέον ανίσχυρων .	127
Άρθρο 49. Η δύναμη της ψυχής δεν αρκεί δίχως την επίγνωση της αλήθειας	128
Άρθρο 50. Δεν υπάρχει ψυχή τόσο ανίσχυρη, που να μην έχει τη δυνατότητα, αν διευθύνεται σωστά, να αποκτήσει απόλυτη ισχύ επί των παθών της	129

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΘΩΝ
ΚΑΙ Η ΕΞΗΓΗΣΗ ΤΩΝ ΕΙΣ ΠΡΩΤΑΡΧΙΚΩΝ ΠΑΘΩΝ

Άρθρο 51. Ποιες είναι οι πρώτες αιτίες των παθών	131
Άρθρο 52. Ποια είναι η χρησιμότητά τους και πώς μπορούμε να τα απαριθμήσουμε	132

Η ΔΙΑΤΑΞΗ ΚΑΙ Η ΑΠΑΡΙΘΜΗΣΗ ΤΩΝ ΠΑΘΩΝ

Άρθρο 53. Ο θαυμασμός	132
Άρθρο 54. Η εκτίμηση και η περιφρόνηση, η γενναιοφροσύνη και η αλαζονεία, η ταπεινοφροσύνη και η ποταπότητα . . .	133
Άρθρο 55. Η λατρεία και η καταφρόνηση	133
Άρθρο 56. Η αγάπη και το μίσος	133
Άρθρο 57. Η επιθυμία	134

Άρθρο 58. Η ελπίδα, το άγχος, η ζηλοτυπία, το αίσθημα ασφάλειας και η απελπισία	134
Άρθρο 59. Η αναποφασιστικότητα, το θάρρος, η τόλμη, η άμιλλα, η δειλία και ο τρόμος	134
Άρθρο 60. Η τύψη	135
Άρθρο 61. Η χαρά και η λύπη	135
Άρθρο 62. Η λιοδωρία, ο φθόνος, η ευσπλαχνία	135
Άρθρο 63. Η ικανοποίηση του εαυτού και η μεταμέλεια	136
Άρθρο 64. Η εύνοια και η ευγνωμοσύνη	136
Άρθρο 65. Η αγανάκτηση και η οργή	136
Άρθρο 66. Η υπερηφάνεια και η αισχύνη	136
Άρθρο 67. Η απέχθεια, η νοσταλγία και η αγαλλίαση	137
Άρθρο 68. Για ποιο λόγο η απαρίθμηση των παθών που προτείνω διαφέρει από την κοινά αποδεκτή απαρίθμηση	137
Άρθρο 69. Δεν υπάρχουν παρά μόνο έξι πρωτογενή πάθη	138
Άρθρο 70. Περί του θαυμασμού: ο ορισμός του και η αιτία του .	138
Άρθρο 71. Στην περίπτωση αυτού του πάθους δε συντελείται καμία μεταβολή ούτε στην καρδιά ούτε στο αίμα	139
Άρθρο 72. Σε τι συνίσταται η δύναμη του θαυμασμού	139
Άρθρο 73. Τι είναι η κατάπληξη	140
Άρθρο 74. Σε τι χρησιμεύουν τα πάθη στο σύνολό τους και σε τι βλάπτουν	141
Άρθρο 75. Σε τι χρησιμεύει ειδικότερα ο θαυμασμός	141
Άρθρο 76. Σε τι μπορεί να είναι επιβλαβής ο θαυμασμός και πώς μπορούμε να αναπληρώσουμε την απουσία του και να περιορίσουμε την άμετρη εκδήλωσή του	142
Άρθρο 77. Οι επιρρεπέστεροι στο θαυμασμό δεν είναι ούτε οι πιο ανόητοι ούτε οι πιο επιδέξιοι	142
Άρθρο 78. Ο άμετρος θαυμασμός μπορεί να μεταβληθεί σε έξη, αν αμελήσουμε να τον μετριάσουμε	143
Άρθρο 79. Οι ορισμοί της αγάπης και του μίσους	144

Άρθρο 80. Τι σημαίνει να συνδεόμαστε ή να αποχωριζόμαστε αυτοβούλως	144
Άρθρο 81. Περί της συνήθους διακρίσεως μεταξύ ηδυπαθούς και ευμενούς αγάπης	145
Άρθρο 82. Με ποιο τρόπο πολύ διαφορετικά πάθη συμφωνούν μεταξύ τους, επειδή μετέχουν της αγάπης	145
Άρθρο 83. Περί της διαφοράς μεταξύ της απλής συμπαθείας, της φιλίας και της αφοσιώσεως	146
Άρθρο 84. Δεν υπάρχουν τόσα είδη μίσους, όσα είδη αγάπης	148
Άρθρο 85. Περί της φιλοκαλίας και της φρίκης	148
Άρθρο 86. Ο ορισμός της επιθυμίας	149
Άρθρο 87. Στο πάθος της επιθυμίας δεν αντιτίθεται κανένα άλλο πάθος	149
Άρθρο 88. Ποια είναι τα διάφορα είδη της επιθυμίας	150
Άρθρο 89. Ποια είναι η επιθυμία που γεννά η φρίκη	150
Άρθρο 90. Ποια είναι η επιθυμία που γεννά η φιλοκαλία	151
Άρθρο 91. Ο ορισμός της χαράς	152
Άρθρο 92. Ο ορισμός της λύπης	153
Άρθρο 93. Ποιες είναι οι αιτίες των δύο αυτών παθών	154
Άρθρο 94. Πώς διεγείρονται τα πάθη αυτά από τα καλά και τα κακά που αφορούν αποκλειστικά το σώμα και ποια είναι η φύση του ευχάριστου ερεθισμού και του πόνου	154
Άρθρο 95. Πώς τα πάθη αυτά μπορούν επίσης να διεγερθούν από καλά και κακά που δεν υποπίπτουν καθόλου στην αντίληψη της ψυχής, παρ' ότι την αφορούν, όπως, για παράδειγμα, από την ευχαρίστηση που δοκιμάζουμε, όταν ριψοκινδυνεύουμε ή όταν θυμόμαστε κάποια δεινά του παρελθόντος	156
Άρθρο 96. Ποιες είναι οι κινήσεις του αίματος και των πνευμάτων που προκαλούν τα πέντε προηγούμενα πάθη	156

Άρθρο 97. Οι κυριότερες εμπειρίες που βοηθούν να γνωρίσουμε τις κινήσεις αυτές στην αγάπη	157
Άρθρο 98. Στο μίσος	157
Άρθρο 99. Στη χαρά	157
Άρθρο 100. Στη λύπη	158
Άρθρο 101. Στην επιθυμία	158
Άρθρο 102. Η κίνηση του αίματος και των πνευμάτων στην αγάπη	158
Άρθρο 103. Στο μίσος	159
Άρθρο 104. Στη χαρά	160
Άρθρο 105. Στη λύπη	160
Άρθρο 106. Στην επιθυμία	161
Άρθρο 107. Ποια είναι η αιτία αυτών των κινήσεων στην αγάπη	161
Άρθρο 108. Στο μίσος	162
Άρθρο 109. Στη χαρά	163
Άρθρο 110. Στη λύπη	163
Άρθρο 111. Στην επιθυμία	164
Άρθρο 112. Ποια είναι τα εξωτερικά γνωρίσματα αυτών των παθών	164
Άρθρο 113. Περί των εκφράσεων των οφθαλμών και του προσώπου	165
Άρθρο 114. Περί των μεταβολών του χρώματος	166
Άρθρο 115. Με ποιο τρόπο μάς κάνει η χαρά να κοκκινίζουμε	167
Άρθρο 116. Με ποιο τρόπο μάς κάνει η λύπη να χλομάζουμε	167
Άρθρο 117. Για ποιο λόγο κοκκινίζουμε συχνά, μολονότι είμαστε λυπημένοι	167
Άρθρο 118. Τα είδη του ρίγους	168
Άρθρο 119. Περί της ατονίας	169
Άρθρο 120. Με ποιο τρόπο η ατονία προκαλείται από την αγάπη και από την επιθυμία	169

Άρθρο 121. Η ατονία μπορεί να προκληθεί και από άλλα πάθη .	170
Άρθρο 122. Περί της λιποθυμίας	171
Άρθρο 123. Γιατί η λύπη δεν είναι ποτέ αιτία λιποθυμίας . . .	171
Άρθρο 124. Περί του γέλωτος	172
Άρθρο 125. Γιατί το γέλιο δε συνοδεύει διόλου τις μεγαλύτερες χαρές	172
Άρθρο 126. Ποιες είναι οι κύριες αιτίες του γέλιου	172
Άρθρο 127. Ποια είναι η αιτία του γέλιου στην αγανάκτηση . . .	174
Άρθρο 128. Περί της προελεύσεως των δακρύων	174
Άρθρο 129. Περί του τρόπου με τον οποίο οι ατμοί μετατρέπονται σε νερό	175
Άρθρο 130. Με ποιο τρόπο προκαλούνται τα δάκρυα στα μάτια, όταν πονέσουν από κάτι	176
Άρθρο 131. Με ποιο τρόπο η λύπη προκαλεί τα δάκρυα	176
Άρθρο 132. Περί των οιμωγών που συνοδεύουν τα δάκρυα . . .	177
Άρθρο 133. Γιατί τα παιδιά και οι γέροντες κλαίνε εύκολα . .	177
Άρθρο 134. Γιατί ορισμένα παιδιά χλομιάζουν αντί να κλαίνε .	178
Άρθρο 135. Περί των αναστεναγμών	178
Άρθρο 136. Από πού πηγάζουν τα αποτελέσματα των παθών τα οποία προσιδιάζουν σε ορισμένους ανθρώπους	179
Άρθρο 137. Περί της χρησιμότητας των πέντε παθών που μόλις διερευνήσαμε στο μέτρο που αφορούν το σώμα .	180
Άρθρο 138. Περί των ελαττωμάτων αυτών των παθών και περί των μέσων τα οποία μας επιτρέπουν να τα διορθώσουμε	181
Άρθρο 139. Περί της χρησιμότητας των ιδίων παθών στο μέτρο που ανήκουν στην ψυχή και πρωτίστως περί της αγάπης . .	182
Άρθρο 140. Περί του μίσους	183
Άρθρο 141. Περί της επιθυμίας, της χαράς και της λύπης . .	184
Άρθρο 142. Περί της χαράς και της αγάπης σε σύγκριση με τη λύπη και το μίσος	184

Άρθρο 143. Περί των ιδίων παθών στο μέτρο που αναφέρονται στην επιθυμία	185
Άρθρο 144. Περί των επιθυμιών των οποίων η πραγματοποίηση εξαρτάται μόνο από εμάς	185
Άρθρο 145. Περί των επιθυμιών που εξαρτώνται αποκλειστικά από άλλες αιτίες· και τι είναι η τύχη	186
Άρθρο 146. Περί των επιθυμιών που εξαρτώνται από εμάς και από τους άλλους	187
Άρθρο 147. Περί των εσωτερικών συγκινήσεων της ψυχής	189
Άρθρο 148. Η άσκηση της αρετής είναι ένα εξαιρετικά αποτελεσματικό αντίδοτο στα πάθη	190

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΠΙ ΜΕΡΟΥΣ ΠΑΘΩΝ

Άρθρο 149. Περί εκτιμήσεως και περιφρονήσεως	191
Άρθρο 150. Τα δύο αυτά πάθη δεν είναι παρά είδη θαυμασμού	192
Άρθρο 151. Μπορούμε να εκτιμάμε ή να περιφρονούμε τον εαυτό μας	192
Άρθρο 152. Για ποια αιτία μπορούμε να εκτιμάμε τον εαυτό μας	192
Άρθρο 153. Σε τι συνίσταται η γενναιοφροσύνη	193
Άρθρο 154. Η γενναιοφροσύνη μάς εμποδίζει να περιφρονούμε τους άλλους	193
Άρθρο 155. Σε τι συνίσταται η ενάρετη ταπεινοφροσύνη	194
Άρθρο 156. Ποιες είναι οι ιδιότητες της γενναιοφροσύνης και με ποιο τρόπο χρησιμεύει σαν φάρμακο για την αταξία που προκαλούν τα πάθη	194
Άρθρο 157. Περί της αλαζονείας	195
Άρθρο 158. Οι συνέπειες της αλαζονείας είναι αντίθετες των συνεπειών της γενναιοφροσύνης	196
Άρθρο 159. Περί της διεφθαρμένης ταπεινοφροσύνης	196

Άρθρο 160. Ποια είναι η κίνηση των πνευμάτων σε αυτά τα πάθη	197
Άρθρο 161. Πώς μπορούμε να αποκτήσουμε τη γενναιοφροσύνη	199
Άρθρο 162. Περί της λατρείας	200
Άρθρο 163. Περί της καταφρονήσεως	201
Άρθρο 164. Περί της χρησιμότητας των δύο αυτών παθών	201
Άρθρο 165. Περί της ελπίδος και του άγχους	202
Άρθρο 166. Περί του αισθήματος της ασφαλείας και περί της απελπισίας	202
Άρθρο 167. Περί της ζηλοτυπίας	203
Άρθρο 168. Από ποια άποψη το πάθος αυτό μπορεί να είναι έντιμο	203
Άρθρο 169. Από ποια άποψη είναι αξιόμειπτο	203
Άρθρο 170. Περί της αναποφασιστικότητας	204
Άρθρο 171. Περί του θάρρους και της τόλμης	205
Άρθρο 172. Περί της αμίλλης	205
Άρθρο 173. Πώς η τόλμη εξαρτάται από την ελπίδα	206
Άρθρο 174. Περί της δειλίας και του φόβου	207
Άρθρο 175. Περί της χρησιμότητας της δειλίας	207
Άρθρο 176. Περί της χρησιμότητας του φόβου	208
Άρθρο 177. Περί της τύψεως	208
Άρθρο 178. Περί της λαιδορίας	209
Άρθρο 179. Γιατί είθισται αυτοί που έχουν τις περισσότερες ατέλειες να είναι και οι σκωπτικότεροι	209
Άρθρο 180. Περί της χρησιμότητας του σαρκασμού	210
Άρθρο 181. Περί της χρησιμότητας του γέλωτος στο σαρκασμό	210
Άρθρο 182. Περί του φθόνου	210
Άρθρο 183. Πώς μπορεί ο φθόνος να είναι δίκαιος και πώς άδικος	211

Άρθρο 184. Σε τι οφείλεται η τάση των ζηλόφθονων να είναι ωχροί στο πρόσωπο	212
Άρθρο 185. Περί της ευσπλαχνίας	212
Άρθρο 186. Ποιοι είναι περισσότερο ευσπλαχνικοί	213
Άρθρο 187. Πώς το πάθος αυτό αγγίζει τους πιο γενναίόφρονες	213
Άρθρο 188. Ποιους δεν αγγίζει διόλου αυτό το πάθος	214
Άρθρο 189. Γιατί το πάθος αυτό μας ωθεί να κλαίμε	214
Άρθρο 190. Περί ικανοποίησης του εαυτού	214
Άρθρο 191. Περί της μεταμελείας	215
Άρθρο 192. Περί της ευνοίας	216
Άρθρο 193. Περί της ευγνωμοσύνης	216
Άρθρο 194. Περί της αγνωμοσύνης	217
Άρθρο 195. Περί της αγανακτήσεως	217
Άρθρο 196. Γιατί η αγανάκτηση συνδέεται άλλοτε με την ευσπλαχνία κι άλλοτε με τη λαιμοψοφία	218
Άρθρο 197. Η αγανάκτηση συνοδεύεται συχνά από θαυμασμό και δεν είναι ασυμβίβαστη με τη χαρά	218
Άρθρο 198. Περί της χρησιμότητός της	218
Άρθρο 199. Περί της οργής	219
Άρθρο 200. Γιατί αυτοί τους οποίους η οργή κάνει να κοκκινίζουν είναι λιγότερο επίφοβοι από αυτούς τους οποίους κάνει να χλομιάζουν	220
Άρθρο 201. Υπάρχουν δύο είδη οργής και οι πιο καλόψυχοι είναι επιρρεπέστεροι στο πρώτο είδος	221
Άρθρο 202. Οι ανίσχυρες και οι κατώτερες ψυχές κυριεύονται περισσότερο από το δεύτερο είδος οργής	222
Άρθρο 203. Η γενναίοφροσύνη χρησιμεύει ως αντίδοτο στις ακρότητες της οργής	222
Άρθρο 204. Περί της υπερηφανείας	223
Άρθρο 205. Περί της αισχύνης	223
Άρθρο 206. Περί της χρησιμότητος των δύο αυτών παθών	224

Άρθρο 207. <i>Περί της αναισχυντίας</i>	224
Άρθρο 208. <i>Περί της απεχθείας</i>	225
Άρθρο 209. <i>Περί της νοσταλγίας</i>	225
Άρθρο 210. <i>Περί της αγαλλιάσεως</i>	226
Άρθρο 211. <i>Ένα φάρμακο για όλα τα πάθη</i>	226
Άρθρο 212. <i>Κάθε καλό και κάθε κακό σ' αυτή τη ζωή εξαρτάται μόνο από τα πάθη</i>	228

ΕΠΙΜΕΤΡΟ

Jean-Luc Marion, <i>ΓΕΝΝΑΙΟΦΡΟΣΥΝΗ ΚΑΙ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΛΟΓΙΑ</i> . . .	231
---	-----

ΕΠΙΛΟΓΗ ΒΑΣΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΘΗ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ	271
ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ	279